

สารบัญ

ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจ ของ

ราชอาณาจักรลาวล้านช้าง

สมัยคริสต์ศตวรรษที่ ๑๔-๑๗

จาก "รัฐการค้าภายในภาคพื้นทวีป" ไปสู่ "รัฐกึ่งเมืองท่า"

คำนำผู้เขียน โยชิตยูกิ มาซุฮารุ	(๗)
๑ รัฐการค้าภายในภาคพื้นทวีป (คริสต์ศตวรรษที่ ๑๔-๑๕)	๓
การสถาปนาอาณาจักรล้านช้าง	๓
- พัฒนาการของหน่วยทางการเมืองในหลวงพระบาง	๔
- ศักยภาพทางเศรษฐกิจของหลวงพระบาง	๙
อิทธิพลทางเศรษฐกิจจากรัฐใกล้เคียง	๑๓
- การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของญวนนาน	๑๓
- ความสัมพันธ์ในระบบบรรณาการกับราชวงศ์หยวนและหมิง	๑๙
- ความสัมพันธ์กับอาณาเขตทะเลทางใต้	๒๕
อาณาจักรล้านช้างตอนต้นในฐานะที่เป็น "รัฐการค้าภายในภาคพื้นทวีป"	๓๔
๒ การย้ายศูนย์กลางการค้าจากหลวงพระบางสู่เวียงจันทน์ (คริสต์ศตวรรษที่ ๑๖)	๔๙
รัฐเมืองท่าทางใต้ใน "ยุคของการค้า"	๔๙
- ภาคพื้นทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับการค้าระหว่างชาติ	๕๐
- อยุธยาตอนต้น	๖๒
- กัมพูชาหลังสมัยเมืองพระนคร (ฮังกอร์)	๗๐
อาณาจักรล้านช้างในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ	๗๓
- พัฒนาการทางการเมือง	๗๔

- การขยายตัวของเครือข่ายทางเศรษฐกิจ	๗๙
ศูนย์กลางการค้าแห่งใหม่	๙๑
- เวียงจันทน์ก่อนการย้ายราชธานี	๙๑
- ความหมายของการย้ายราชธานี	๙๔
๓ ระบบเศรษฐกิจใน “ยุคทอง” (คริสต์ศตวรรษที่ ๑๗)	๑๑๑
สินค้า	๑๑๑
- สินค้าขาออก	๑๑๑
- สินค้าขาเข้า	๑๒๐
โครงสร้างสังคม	๑๒๒
- กษัตริย์ (รวมวงศานวงศ์)	๑๒๔
- ขุนนาง (รวมเจ้าเมืองท้องถิ่น)	๑๒๖
- ไพร่	๑๓๐
- พ่อค้าต่างชาติ	๑๓๒
- ช้อย (ทาส)	๑๓๔
- ลาวเหิง - ชาวบ้านในเขตภูคอย	๑๓๖
ระบบหมุนเวียนสินค้า	๑๓๙
- ระบบส่วย	๑๓๙
- การค้าภายใน	๑๔๑
- ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง	๑๕๒
การเชื่อมโยงระหว่างเศรษฐกิจภายในกับตลาดต่างประเทศ	๑๕๔
- อยุธยาตอนปลาย	๑๕๕
- กัมพูชาสมัยราชวงศ์อู่ทอง	๑๕๙
- Quang-nam (โคจีนจีน)	๑๖๒
อาณาเขตมรดกของ “ยุคทอง”	๑๖๖
๔ บทสรุป	๑๘๙
บรรณานุกรม	๑๙๖
ภาคผนวก	๒๐๙